

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

DRUGI ODJEL SUDA

ODLUKA

Zahtjev br. 25174/18
HUP – ZAGREB D. D.
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući 5. rujna 2023. u odboru u sastavu:

Pauliine Koskelo, *predsjednica*,
Lorraine Schembri Orland,
Davor Derenčinović, *suci*,

i Dorothee von Arnim, *zamjenica tajnika Odjela*,

uzimajući u obzir gore navedeni zahtjev podnesen 24. svibnja 2018.,
uzimajući u obzir izjavu koju je 5. travnja 2023. dostavila tužena Vlada u kojoj je zatražila od Suda da zahtjev izbriše sa svoje liste predmeta i odgovor društva podnositelja zahtjeva na tu izjavu,
nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE I POSTUPAK

1. Podnositelj zahtjeva, HUP – ZAGREB d. d., dioničko je društvo sa sjedištem u Zagrebu koje je osnovano u skladu s hrvatskim pravom. Pred Sudom ga je zastupala gđa R. Rukljač, odvjetnica iz Zagreba.

2. Hrvatsku Vladu („Vlada”) zastupala je njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik.

3. Vlada je obaviještena o prigovoru društva podnositelja zahtjeva na temelju članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, a ostatak zahtjeva proglašen je nedopuštenim.

PRAVO

4. Zahtjev se odnosi na pozitivne obveze države na temelju članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju u situaciji u kojoj je država prvo privremeno oduzela hotel društva podnositelja te ga u razdoblju od 1991. do 2001. upotrebljavala za osiguranje smještaja otprilike 650 ratnih veterana, interno raseljenih osoba i izbjeglica. Godine 2005. društvo podnositelj pokrenulo je parnični postupak protiv države tvrdeći da su hotel teško oštetile osobe smještene u njemu. Tužbeni zahtjev odbijen je uz obrazloženje da ne postoji pravna osnova za odgovornost države u takvim okolnostima.

5. Društvo podnositelj zahtjeva pred Sudom je prigovorilo na temelju članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju da država snosi odgovornost za štetu na njegovu hotelu.

6. Nakon neuspješnih pokušaja postizanja prijateljskog rješenja Vlada je dopisom od 5. travnja 2023. obavijestila Sud da je predložila podnošenje jednostrane izjave s ciljem rješavanja pitanja koje je otvoreno u zahtjevu. Dalje je pozvala Sud da izbriše zahtjev u skladu s člankom 37. Konvencije.

U izjavi je navedeno kako slijedi:

„Uzimajući u obzir presudu Suda u predmetu *Dabić protiv Hrvatske*, br. 49001/14, 18. ožujka 2021., i s obzirom na mogućnost predviđenu Zakonom o parničnom postupku da se podnese prijedlog za ponavljanje parničnog postupka na temelju odluke Suda o brisanju, ovom jednostranom izjavom izjavljujem da Vlada Republike Hrvatske:

(a) priznaje da je u ovom predmetu došlo do povrede prava društva podnositelja zahtjeva na mirno uživanje njegova vlasništva zajamčenog člankom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju i

(b) spremna je društvu podnositelju zahtjeva isplatiti iznos od 2.550,00 EUR (dvije tisuće petsto pedeset eura) za pokrivanje troškova i izdataka nastalih pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske i troškova i izdataka nastalih pred Sudom, uvećano za sve poreze koji bi se mogli zaračunati društvu podnositelju zahtjeva.

Taj se iznos treba isplatiti u roku od tri mjeseca od datuma obavijesti o odluci Suda u skladu s člankom 37. stavkom 1. Europske konvencije o ljudskim pravima na račun koji je navelo društvo podnositelj zahtjeva. U slučaju neplaćanja tog iznosa u navedenom roku od tri mjeseca Vlada se obvezuje plaćati običnu kamatu na taj iznos, od proteka tog roka do namirenja, koja je jednaka najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke tijekom razdoblja neplaćanja, uvećanu za tri postotna boda. Isplata će predstavljati konačno rješenje predmeta.”

7. Dopisom od 3. svibnja 2023. društvo podnositelj zahtjeva naznačilo je da nije zadovoljno uvjetima jednostrane izjave jer ponuđeni iznos ne pokriva troškove i izdatke nastale pred građanskim sudovima. Nadalje, nije ponuđena nikakva naknada na ime nastale materijalne štete, koja je značajna osobito s obzirom na obračunane zakonske zatezne kamate. Konačno, domaći postupak, zajedno s postupkom pred Sudom, već je trajao predugo (vidi stavak 4 ove odluke).

8. Sud ponavlja da je člankom 37. Konvencije predviđeno da Sud može u svakom stadiju postupka odlučiti izbrisati neki zahtjev s liste predmeta kad

okolnosti dovode do jednog od zaključaka navedenih u točkama (a), (b) ili (c) stavka 1. tog članka. Članak 37. stavak 1. točka (c) Sudu posebice omogućava da predmet izbriše sa svoje liste u slučaju:

„da iz nekog drugog razloga koji utvrdi Sud više nije opravdano nastaviti s daljnjim ispitivanjem zahtjeva.”

9. Sud ponavlja i da može izbrisati zahtjev na temelju članka 37. stavka 1. točke (c) na temelju jednostrane izjave tužene Vlade čak i ako podnositelj zahtjeva želi da se ispitivanje predmeta nastavi.

10. U tu svrhu Sud je ispitao izjavu u svjetlu načela koja proizlaze iz njegove sudske prakse, posebice presude *Tahsin Acar (Tahsin Acar protiv Turske (preliminarni prigovor) [VV], br. 26307/95, stavci 75. – 77., ECHR 2003-VI; WAZA Sp. z o. o. protiv Poljske (odl.), br. 11602/02, 26. lipnja 2007.; i Sulwińska protiv Poljske (odl.), br. 28953/03, 18. rujna 2007.)*.

11. Sud ponavlja da je u predmetima sličnima ovom utvrdio povrede članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju zbog kršenja pozitivnih obveza države prema kojima su domaći sudovi bili dužni ispitati bit zahtjeva podnositelja zahtjeva za naknadu umjesto da ih odbiju kategoričkim isključivanjem bilo kakve odgovornosti države za štetu koju su prouzročile treće osobe privremeno smještene u imovinu podnositelja zahtjeva koju je država privremeno oduzela (vidi *Dabić protiv Hrvatske*, br. 49001/14, stavci 47. – 60., 18. ožujka 2021. i *Pero Marić protiv Hrvatske* [Odbor], br. 29525/15, stavci 31. – 40., 17. ožujka 2022.). Sud je smatrao i da je najprikladniji način ispravljanja posljedica utvrđenih povreda ponavljanje parničnog postupka kojemu se prigovara (vidi predmet *Dabić*, stavci 64. – 65. i predmet *Pero Marić*, stavci 44. – 45.).

12. S tim u vezi Sud prvo primjećuje da su nakon presuda Suda u tim predmetima domaći sudovi promijenili svoju sudsku praksu na način da više ne isključuju odgovornost države u takvim predmetima (vidi, primjerice, odluke Ustavnog suda br. U-III-4299/2017 od 14. listopada 2021. i U-III-188/2020 od 25. studenoga 2021. i presudu Vrhovnog suda br. Rev 1284/2021-4 od 12. siječnja 2022.).

13. Sud dalje primjećuje da je do 19. srpnja 2022. člankom 428.a Zakona o parničnom postupku bila predviđena mogućnost da podnositelji zatraže ponavljanje parničnog postupka isključivo na temelju presude Suda kojom je utvrđena povreda Konvencije ili dodatnih protokola. Međutim, nakon stupanja na snagu Zakona iz 2022. o izmjenama i dopunama tog zakona 19. srpnja 2022. podnositelji sada imaju izričito pravo tražiti ponavljanje parničnog postupka i na temelju odluka Suda o brisanju kojima se prihvaćaju prijateljska rješenja spora ili jednostrane izjave Vlade.

14. Stoga se čini da bi, ako Sud prihvati jednostranu izjavu Vlade, društvo podnositelj zahtjeva imalo pravo tražiti ponavljanje parničnog postupka kojemu prigovara i da se u ponovljenom postupku njegov zahtjev za naknadu

više ne bi mogao odbiti iz istih razloga kao i prije (vidi stavak 4 ove odluke). Sud nema razloga sumnjati da će domaći građanski sudovi, ako u ponovljenom postupku utvrde da je zahtjev društva podnositelja za naknadu osnovan, dosuditi društvu podnositelju naknadu za pretrpljenu materijalnu štetu, uključujući zakonske zatezne kamate (vidi stavak 7 ove odluke), i naložiti državi da mu nadoknadi troškove parničnog postupka.

15. S obzirom na to, i uzimajući u obzir prirodu priznanja sadržanih u izjavi Vlade, kao i iznos naknade koji je predložen za pokrivanje preostalih troškova i izdataka koji su nastali društvu podnositelju zahtjeva (vidi stavak 6 ove odluke), te imajući na umu to da društvo podnositelj nije tražilo naknadu nematerijalne štete, Sud smatra da više nije opravdano nastaviti s daljnjim ispitivanjem zahtjeva (članak 37. stavak 1. točka (c)).

16. Nadalje, u svjetlu gore navedenih razmatranja Sud je uvjeren da interesi poštovanja ljudskih prava zajamčenih Konvencijom i njezinim protokolima ne traže nastavak ispitivanja zahtjeva (članak 37. stavak 1. *in fine*).

17. Konačno, Sud naglašava da se, ako se Vlada ne pridržava uvjeta svoje jednostrane izjave ili ako domaći sudovi odbiju ponoviti dotični parnični postupak ili odbiju zahtjev društva podnositelja za naknadu iz razloga koji nisu spojivi sa sudskom praksom Suda o tom pitanju (vidi stavak 11 ove odluke), zahtjev može vratiti na listu u skladu s člankom 37. stavkom 2. Konvencije (vidi *Josipović protiv Srbije* (odl.), br. 18369/07, 4. ožujka 2008.).

18. S obzirom na gore navedeno primjereno je izbrisati predmet s liste.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

prima na znanje uvjete izjave tužene Vlade na temelju članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju i načine osiguravanja poštovanja obveza navedenih u toj izjavi

odlučuje izbrisati zahtjev sa svoje liste predmeta u skladu s člankom 37. stavkom 1. točkom (c) Konvencije.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku 28. rujna 2023.

Dorothee von Arnim
Zamjenica tajnika

Pauliine Koskelo
Predsjednica

ODLUKA HUP – ZAGREB D. D. protiv Hrvatske

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST/STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524